



**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 18-6-2017

**Lễ Mình và Máu Thánh
Chúa Kitô**

Kẻ ăn tôi sẽ sống nhờ tôi

LỜI CHÚA: Ga 6, 51-58

Khi ấy, Đức Giêsu nói với người Do thái rằng: “Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thể gian được sống”. Người Do thái liền tranh luận sôi nổi với nhau. Họ nói: “Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt ông ta được?” Đức Giêsu nói với họ: “Thật, tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống. Ai ăn thịt và uống máu tôi thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy. Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai tôi, và tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn tôi, cũng sẽ nhờ tôi mà được sống như vậy. Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời”.

SUY NIỆM

“Lúc đó tôi biết thế nào tôi cũng chết nhưng tôi muốn con tôi được sống” Đó là lời của bà Susanna sau khi được cứu trong trận động đất ở Ácmêni vào tháng 12-1987. Trong số hàng ngàn người bị vùi lấp dưới đồng gạch, có hai mẹ con bà Susanna may mắn còn sống sót.

(xem tiếp trang 2)

Toà Thánh tổ chức họp về di dân



WHĐ (15.06.2017) – Ngày 11 tháng 6 năm 2017, Vụ Di dân và Tị nạn thuộc Bộ Thăng tiến sự Phát triển Con người toàn diện, vừa được Đức Thánh Cha thành lập đầu năm nay, đã khai mạc hai ngày họp tại trụ sở của Bộ.

Mục đích của hai ngày họp nhằm thực hiện hai công tác tham mưu về di dân: 1. Tập họp một cái nhìn toàn cảnh về hiện trạng di dân toàn cầu và những ảnh hưởng toàn diện để giúp Đức Thánh Cha Phanxicô định hướng cho sứ vụ của Hội Thánh hoàn vũ trong thời gian tới; 2. Đóng góp ý kiến

cho đề xuất “16 điểm hành động” theo đề nghị của Liên Hiệp Quốc. Đây là công tác chuẩn bị cho Hội nghị “Global Compacts 2018” dành cho lãnh đạo các quốc gia do Liên Hiệp Quốc tổ chức vào năm sau.

“16 điểm hành động” xoay quanh những ưu tư mà Đức Thánh Cha đang tâm huyết trong sứ vụ mục tử của mình và trong nhiều dịp sắp đến sẽ đề xuất với các nhà lãnh đạo quốc gia những chương trình xây dựng một thế giới “đón nhận, bảo vệ, thăng tiến và hội nhập” cho người di dân và tị nạn. Các nội dung làm việc trong hai ngày họp đã thể hiện sự quan tâm của Hội Thánh hoàn vũ đối với những thách đố nhân sinh của thế giới hôm nay. Hội Thánh hôm nay không đóng cửa và co cụm với những cử hành tôn giáo nhưng mở lòng gặp gỡ và đồng hành, đối thoại và đón nhận tất cả mọi người và từng người theo gương Chúa Giêsu. Hội Thánh

(xem tiếp trang 2)

**Một bản Kinh tụng Phật giáo cổ
sẽ được trưng bày tại Bảo tàng Vatican**

WHĐ (14.06.2017) – Theo giới chức Phật giáo tại Thái Lan, việc dịch thuật từ tiếng Khmer sang tiếng Ý một bản tụng kinh Phật giáo có từ 200 năm nay – là món quà của Vua Rama VII tặng cho Đức giáo hoàng Piô XI – đã được hoàn tất và sẵn sàng để trưng bày tại Bảo tàng Vatican.

Bản kinh cổ viết bằng tiếng Khmer đã được nhà vua tặng cho Đức giáo hoàng trong chuyến viếng thăm Vatican cách nay 83 năm.

Phra Thepveeraporn, vị sư trụ trì chùa Wat Phra Chetuphon Wimonmangkhalaram – thường được biết đến với tên gọi chùa Wat Pho (chùa Phật nằm) – cho biết: năm ngoái các quan chức Vatican nói với tỷ kheo này rằng Đức giáo hoàng Phanxicô muốn trưng bày bản kinh cổ này tại Bảo tàng Vatican.

Tuy nhiên, vì Đức giáo hoàng không hiểu ý nghĩa và bối cảnh [ra đời] của

bản kinh, nên nhà chùa đã tìm người hợp tác để dịch, ông nói thêm.

Sau đó một nhóm làm việc được thành lập để dịch văn bản và mất 11 tháng để hoàn thành.

Bản dịch dày 186 trang – được đóng bìa bằng vàng nguyên chất – sẽ được trưng bày tại Bảo tàng Vatican cùng với bản gốc.

Thay mặt cho Giáo hội Công giáo, Đức hồng y Phanxicô Xavié Kriengsak Kovithavanij của Tổng giáo phận Bangkok đã tiếp nhận bản dịch.

Mercier Vishnu Tanya, Phó tổng thư ký Hội đồng Giám mục Thái Lan, nói rằng đây là một cơ hội lớn để giới thiệu giáo huấn của Đức Phật Thích Ca, vì hằng năm có rất nhiều người đến thăm Bảo tàng Vatican. ■

(Theo ucanews)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Cô con gái bốn tuổi đòi uống nước. Tìm đâu ra nước khi hai mẹ con không có lối ra? Tình mẫu tử đã gọi lên cho bà một ý nghĩ táo bạo, đó là rạch ngón tay mình chảy máu để cho con mút. Đứa bé đã đỡ khát nhờ máu người mẹ. Nó đã sống cho đến khi cả hai mẹ con được cứu. Câu chuyện trên giúp ta hiểu phần nào bí tích Thánh Thể. Đức Giêsu đã chết để chúng ta được sống. Ngài chấp nhận chịu đổ máu qua cái chết thập giá, và Ngài muốn máu Ngài trở nên thức uống cho chúng ta.

Trong các nhà thờ, vào dịp lễ Giáng sinh, thường có những người ngoài Kitô giáo đến dự lễ. Cũng có ít người tò mò lên “ăn bánh thánh”. Họ ngạc nhiên vì tấm bánh mỏng manh, nhạt nhẽo. Nhưng họ sẽ ngạc nhiên hơn nhiều nếu chúng ta bảo họ: “Ăn tấm bánh đó là ăn thịt Chúa, uống chén rượu đó là uống máu Chúa”. Thật là kinh khủng, làm sao có chuyện như vậy?

Đây là mẫu nhiệm đức tin, không dễ giải thích cho người ngoài. Tất cả bắt đầu từ ước muốn lạ lùng của Đức Giêsu. Ngài muốn nuôi nhân loại bằng chính con người Ngài. Ngài muốn trở thành đồ ăn thức uống cho nhân loại: “Các con hãy cầm lấy mà ăn, đây là Mình Thầy. Các con hãy cầm lấy mà uống, đây là Máu Thầy”. Mình và Máu tượng trưng toàn thể con người Đức Giêsu. Nên khi rước lễ, ta không chỉ rước thịt mình Ngài, mà rước lấy cả con người Ngài dưới dạng tấm bánh. Rước lễ là gắn bó với một ngôi vị: “Ai ăn thịt tôi và uống máu tôi thì ở lại trong tôi và tôi ở lại trong người ấy” (c.56). Rước lễ không phải là đón nhận một xác chết, nhưng là gặp gỡ Đức Giêsu đã chết và nay đã phục sinh. “Như tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, kẻ ăn tôi cũng sẽ sống nhờ tôi như vậy” (c.57). Rước lễ là đón lấy sự sống từ Đấng đang sống, cũng là sự sống duy nhất bắt nguồn từ Chúa Cha.

Hôm nay, Đức Giêsu phục sinh có một lối hiện diện mới mẻ. Ngài không hiện diện dưới dạng một con người, nhưng dưới dạng đồ ăn,

(xem tiếp trang 3)

Jordan: Kitô hữu và người Hồi giáo cùng nhau dùng bữa *Iftar*

WHĐ (10.06.2017) – Chiều tối thứ Hai, 05 tháng Sáu, nhiều gia đình Kitô giáo và Hồi giáo đã tụ họp tại Trung tâm Đức Mẹ Hoà bình để dùng bữa ăn *Iftar** truyền thống hằng năm. Được lập ra từ hơn mười năm nay theo sáng kiến của Giáo hội, sự kiện này giúp tăng cường cuộc đối thoại Hồi giáo-Kitô giáo.

Tham dự bữa ăn *Iftar* này có khoảng 500 người, trong đó có nhiều nhà lãnh đạo tôn giáo và chính trị nổi tiếng, cả Kitô giáo lẫn Hồi giáo, bao gồm Đức Tổng giám mục Fouad Twal, nguyên Thượng phụ Giêrusalem; Đức Giám mục William Shomali, Đại diện Toà Thượng phụ Giêrusalem đặc trách Jordan; Đức Giám mục Selim Sayegh, nguyên Đại diện Toà Thượng phụ Giêrusalem đặc trách Jordan; giáo sư Nabil Ayoub, Viện trưởng Đại học Madaba; ông Abdul Halim Daradkeh, đại diện Hoàng tử Mired Bin Ra'ad; và các đại diện của các tổ chức phi chính phủ địa phương. Ngoài ra còn có nhiều gia đình, các ân nhân, nhân viên của Trung tâm Đức Mẹ Hoà bình, và những người được chăm sóc tại Trung tâm.

Trong bài phát biểu chào mừng, cha Shawki Bateria, Giám đốc Trung tâm, nhấn mạnh rằng mối giao hảo giữa người Kitô hữu và người Hồi giáo ở Jordan đã góp phần làm cho quốc gia này trở nên một “mô hình của sự thiện hảo và sống chung”.

Toà Thánh tổ chức họp về di dân

không phải là một tổ chức chính trị, cho dù Đức Thánh Cha là lãnh đạo quốc gia Vatican, nhưng Hội Thánh công hiến cho các nhà lãnh đạo chính trị những định hướng xây dựng và bảo vệ con người trong chân lý, công bằng và bác ái mà các cương lĩnh chính trị không thể khơi mở và trình bày. Trong định hướng đó, Đức Thánh Cha Phanxicô cũng đã phê duyệt và sẽ chính thức khai mạc chương trình 2 năm của Caritas Quốc tế mang tên “*Sharing journey*” nhằm cổ võ xây dựng một thế giới của “văn hoá gặp gỡ”, ưu tiên xây dựng nền văn hoá gặp gỡ những người di dân và tị nạn – những người đang bị bỏ rơi và loại trừ bởi quyền lợi kinh tế và ích lợi chính trị của nhiều quốc gia.

Đặc biệt cha đề cập đến công việc rất tích cực do Ủy ban của Trung tâm Đức Mẹ Hoà bình thực hiện, gồm cả Kitô hữu và người Hồi giáo, thông qua đối thoại và một nhãn quan chung được mọi người phát triển và chia sẻ, bao gồm nhận thức và chăm sóc người khuyết tật và người dễ bị tổn thương nhất trong xã hội.

Trung tâm Đức Mẹ Hoà bình thuộc Toà Thượng phụ Giêrusalem. Đây là trung tâm duy nhất ở Jordan tiếp nhận và cung cấp sự chăm sóc miễn phí cho trẻ em khuyết tật ở một quốc gia mà tình trạng khuyết tật vẫn bị đánh giá thấp.

Năm ngoái, tại Iraq, Đức Tổng giám mục Louis Raphael I Sako, Thượng phụ Công giáo Babylon (nghị lễ Candê), cũng kêu gọi các Kitô hữu Iraq cùng ăn chay một ngày trong tháng Ramadan với những người Hồi giáo đồng hương. Ngài giải thích: “Qua sáng kiến này, chúng tôi chỉ muốn thực hiện một cử chỉ Kitô giáo. Là người Kitô hữu, chúng tôi tin rằng việc cùng ăn chay và cầu nguyện với những người khác có thể làm nên điều kỳ diệu, trong khi vũ khí và những can thiệp quân sự chỉ đem lại chết chóc mà thôi”.

(Theo LPJ)

Iftar là bữa ăn “xả chay”, kết thúc một ngày chay của các tín đồ Hồi giáo trong tháng Ramadan, diễn ra vào lúc mặt trời lặn.

Hai ngày họp vừa qua đã quy tụ 34 tham dự viên đại diện cho 21 quốc gia thuộc các Liên Hội đồng Giám mục các châu lục, 2 quan sát viên của Toà Thánh tại Liên Hiệp Quốc, đại diện Quốc vụ khanh Toà Thánh và 14 chuyên viên của Bộ. Các nội dung được trình bày với 4 nhóm ngôn ngữ: Anh Pháp, Tây Ban Nha và Ý. Chương trình họp đã khép lại nhưng mở ra một kế hoạch hoạt động mới cho Vụ Di dân và Tị nạn với mạng lưới nhân sự tham mưu và cộng tác từ khắp nơi. Như đã biết, sau khi sáp nhập 4 cơ quan Hội đồng Toà thánh Công lý và Hoà bình, Hội đồng Toà thánh *Cor Unum*, Hội đồng Toà thánh phụ trách Mục vụ di dân và người lữ hành, Hội đồng Toà Thánh phụ trách Mục vụ chăm sóc y tế để thành lập Bộ Thăng tiến sự Phát triển Con người toàn diện, Đức Thánh Cha đã trực tiếp điều hành Vụ Di dân và Tị nạn. ■

Đại học Hồi giáo đầu tiên ở Pakistan cho phép mở nhà nguyện Công giáo trong khuôn viên Đại học

WHĐ (13.06.2017) – Trong một góc của Đại học Nông nghiệp Faisalabad (UAF), một biểu ngữ lớn ngay lối vào của một khu vực Kitô giáo nổi bật với hình ảnh một giám mục Công giáo và Đền thờ Thánh Phêrô ở Roma. Phía dưới là dòng chữ “*Chúng ta hãy xây một ngôi nhà cho Đức Chúa*”.

Trong khi tại hầu hết các trường đại học ở Pakistan đều có nhà thờ Hồi giáo, UAF sẽ là trường đại học đầu tiên cho phép xây dựng một nhà nguyện Công giáo trong khuôn viên của trường. Một khu vực đã được dành riêng để xây nhà nguyện, gần nơi ở của 70 nhân viên nhà trường là các Kitô hữu, hầu hết trong số này là nhân viên vệ sinh, làm vườn và nhân viên quản lý hậu cần.

Đối với Farrukh Habib, giảng sư âm nhạc của UAF, đây là một giấc mơ đã trở thành sự thật. Ông nói: “Đây sẽ là trường đại học Hồi giáo đầu tiên có một nơi thờ phượng cho nhóm tín hữu thiểu số. Nay con cái chúng ta có thể học giáo lý ngay ở cửa nhà của chúng. Các sinh viên Kitô giáo cũng vui mừng. Chúng tôi cảm ơn cả ban quản trị đại học và giáo phận”.

“Islami Jamiat-e-Talaba, hội sinh viên lớn nhất trong nước, thường phản đối các sinh hoạt văn hoá ở các trường đại học khác, nhưng ở đây họ tôn trọng chúng tôi”, Habib nói tiếp.

Hơn 400 Kitô hữu ở UAF đã tham dự lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng nhà nguyện do Đức giám mục Joseph Arshad của giáo phận Faisalabad cùng với Phó Viện trưởng UAF người Hồi giáo, chủ trì vào ngày 16 tháng Năm.

Giáo phận Faisalabad sẽ đóng góp 3 triệu rupee (tương đương 25.500 euro) cho dự án có tổng chi phí ước tính 7,6 triệu rupee (65.000 euro) này. Trường đại học đã cấp hơn một kilômet vuông để xây dựng nhà nguyện.

Được thành lập vào năm 1906 như một cơ sở giáo dục lớn đầu tiên và cao cấp về nông nghiệp ở bang Punjab, UAF có hơn 20 nhà thờ Hồi giáo và có ký túc xá riêng cho nam và nữ.

Những thách đố

Theo Habib, thật không dễ để kế hoạch này được chấp thuận. “Trong

những năm 1990, chúng tôi đã đệ trình yêu cầu xây dựng nhà nguyện nhưng ban quản trị không đồng ý. Không có các bãi cỏ như trong kế hoạch đã đề nghị, nhưng bây giờ thì một môi trường sạch sẽ cũng sẽ giúp ích cho các tín hữu”, Habib nói.

Hồi đó, các nhân viên của UAF nói rằng khu đất trống ở gần nhà của họ phải được cải tạo cũng như cần phải xây dựng nhà nguyện. Habib cho biết: “Chúng tôi cần có các bãi cỏ để tổ chức các chương trình của nhà nguyện cũng như các đám cưới trong cộng đồng của chúng tôi”.

Năm 2015 Đức cha Arshad đã chủ trì lễ động thổ để xây dựng nhà nguyện trong khuôn viên của trường nhưng dự án này bị đình trệ. Đức cha nói rằng phải

mất thêm ba năm để đàm phán với các viên chức đại học.

Đức cha Arshad nói: “Chúng tôi phải rất vất vả vì nhiều viên chức trì hoãn đề nghị của chúng tôi. Cuối cùng, chúng tôi cũng có tin vui cho toàn thể cộng đồng Kitô hữu ở Pakistan. Đây là một điểm mốc cho giáo phận”.

Các nhà nguyện trong các cơ sở y tế hoặc giáo dục do chính phủ điều hành là một hiện tượng hiếm hoi ở Pakistan, một quốc gia phải gánh chịu nạn khủng bố và chủ nghĩa cực đoan tôn giáo trong nhiều thập kỷ. Hầu hết các vụ tấn công vào đám đông và các vụ đánh bom tự sát nhắm vào những người đi lễ ngày Chúa nhật xảy ra ở bang Punjab, nơi có hơn 1,5 triệu Kitô hữu.

Không có nơi thờ phượng cho sinh viên theo đạo Hindu hoặc đạo Sikh trong 108 trường đại học của nhà nước. Khác với người Hồi giáo – họ cầu nguyện công khai ở công viên và đường phố –, Kitô hữu và tín hữu của các nhóm tôn giáo thiểu số khác thường cầu nguyện trong nhà. Tuy nhiên, tập tục Kitô giáo vẫn khuyến khích cộng đồng làm dấu thánh giá ở nơi công cộng.

Saad Suleman, một nghiên cứu sinh tiến sĩ ngành thú y, cho biết những người bạn Hồi giáo của anh đã chúc mừng anh trong ngày công bố nhà nguyện Công giáo sẽ được xây dựng ở khuôn viên của Đại học.



SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

đồ uống. Như thế cả vật chất bất động cũng được nâng lên, cả lao công của con người cũng được thánh hiến. Vật chất trở thành biểu tượng cho sự hiện diện thần linh. Vật chất có chỗ trong thế giới của Thiên Chúa. Ước gì thế giới vật chất ở quanh ta cũng nên thánh, nhờ được chia sẻ trong yêu thương.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, có một ngọn đèn dầu gần Nhà Tạm, ngọn đèn đỏ mời con dừng bước chân, và nhắc con về sự hiện diện của Chúa.

Con mong sự hiện diện ấy lan tỏa khắp nơi, để đâu đâu cũng thấy những ngọn đèn đỏ.

Nơi xóm nghèo mùa mưa nhớp nháp, nơi lớp học tình thương lúc chiều tà, nơi những trung tâm phục hồi nhân phẩm, nơi bảo sanh viện nâng niu sự sống của trẻ thơ, nơi khách sạn năm sao, nơi quán bia đầu ngõ, nơi các tiệm cho mượn băng *video*, nơi tình yêu trong ngăn cửa đôi bạn trẻ...

Nhưng lạy Chúa, trước hết, xin cho đời con là một ngọn đèn, xin cho chúng con là những ngọn đèn màu đỏ, mời người ta dừng lại, trầm tư, và gặp được Chúa. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Suleman cho biết: “Phó viện trưởng đã cho phép chúng tôi tổ chức một chương trình Giáng sinh vào năm 2014. Tuy nhiên, chương trình này đã bị hủy do vụ thảm sát xảy ra ở trường Peshawar trước lễ Giáng sinh năm đó. Chúng tôi đã không bao giờ xin tổ chức lại”.

Và anh nói thêm: “Nhà thờ chính toà Công giáo, nằm cách UAF 3km, là nơi chúng tôi vẫn đến để tham dự cử hành phụng vụ ngày Chúa nhật. Nay chúng tôi đã có nhà nguyện riêng, chúng tôi sẽ có thể cầu nguyện thường xuyên như các sinh viên khác”.

Còn giáo sư Anjum James Paul, người Công giáo, Chủ tịch Hiệp hội Giáo viên thuộc các Nhóm Tôn giáo thiểu số ở Pakistan, nói rằng: “Chúng tôi

(xem tiếp trang 4)

Giáo phận Ahiara, Nigeria: Phải đón nhận giám mục được Đức giáo hoàng bổ nhiệm

WHĐ (10.06.2017) – Hôm thứ Năm 08-06 vừa qua, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tiếp kiến riêng một phái đoàn của giáo phận Ahiara (Nigeria); giáo phận này đã sống trong hoàn cảnh đau buồn từ nhiều năm qua. Phái đoàn gồm có Đức hồng y Onaieykan, Tổng giám mục Abuja kiêm Giám quản Tông toà Ahiara; các Đức giám mục: Obinna, Tổng giám mục Owerri; Kaigama, Tổng giám mục Jos kiêm Chủ tịch Hội đồng Giám mục Nigeria; và Okpaleke, Giám mục giáo phận Ahiara. Cũng có mặt trong buổi tiếp kiến là Đức hồng y Quốc vụ khanh Toà Thánh Pietro Parolin và các vị lãnh đạo của Bộ Truyền giáo. Trong thành phần phái đoàn còn có một số linh mục và nữ tu.

Trong bài huấn từ dành cho phái đoàn, Đức Thánh Cha đã có những lời lẽ hết sức nghiêm khắc. Các linh mục của giáo phận này đã không chấp nhận Đức giám mục được Đức giáo hoàng Bênêdictô XVI bổ nhiệm từ hơn 4 năm qua vì vị giám mục ấy không thuộc bộ tộc địa phương.

Đức cha Peter Okpaleke là người thuộc bộ tộc Ibo, một bộ tộc chiếm đa số ở Đông Nam Nigeria, trong khi giáo phận Ahiara thuộc vùng đất của bộ tộc Mbaise, một khu vực có đông tín hữu Công giáo của bang Imo thuộc miền Nam Nigeria; và vị tiền nhiệm của ngài – đã qua đời năm 2010 – cũng là người Mbaise.

Khi cha Okpaleke được bổ nhiệm làm giám mục giáo phận Ahira, đã có những cuộc biểu tình phản đối và thỉnh cầu bổ nhiệm một giám mục trong hàng giáo sĩ địa phương.

Tuy nhiên, lễ truyền chức giám mục vẫn diễn ra vào tháng Năm, 2013 - mặc dù không phải ở giáo phận Ahiara, mà tại một chủng viện thuộc Tổng giáo phận Owerri.

Đại học Hồi giáo đầu tiên ở Pakistan...

hoan nghênh ban quản trị trường UAF, nhưng chúng tôi không coi đó là một ân huệ. Tự do tôn giáo là quyền của chúng ta đã được hiến pháp quy định và tất cả các trường đại học cần có nhà nguyện, đền thờ và gurdwara (nơi thờ phượng của đạo Sikh)". ■

(Theo La Croix)

Một bản kiến nghị gửi cho Đức giáo hoàng Bênêdictô được “Liên minh những người Công giáo Igbo” phổ biến nói rằng, “Thật khó mà chấp nhận được rằng ngày nay không có một linh mục nào của Mbaise trở thành giám mục. Mbaise đã đón nhận, phát triển và hy sinh cho Giáo hội Công giáo. Giáo phận Ahiara có số linh mục trên đầu người nhiều hơn bất kỳ một giáo phận nào khác ở Nigeria và chắc chắn là có thừa linh mục đủ điều kiện để trở thành giám mục cho giáo phận”.



Đức giám mục Peter Okpaleke

Giáo phận Ahiara hiện có khoảng 423.000 tín hữu Công giáo và 110 linh mục giáo phận.

Theo bản tin được trang mạng *fides.org* của Bộ Truyền giáo đăng tải, Đức Thánh Cha đã nói như sau:

“Tôi thân ái chào và cảm ơn phái đoàn đến từ Nigeria trong tinh thần hành hương. Đối với tôi, cuộc gặp gỡ này là một niềm an ủi vì tôi vô cùng đau buồn trước tình hình Giáo hội tại Ahiara.

Giáo hội –xin anh chị em thứ lỗi cho tôi về cách dùng từ– như đang ở trong cảnh góa bụa vì đã ngăn cản giám mục của mình nhận giáo phận. Đã nhiều lần, tôi nghĩ đến dụ ngôn các tá điền sát nhân mà Tin Mừng nói đến (x Mt 21,33-44), những kẻ này muốn chiếm đoạt gia tài. Trong hoàn cảnh này, giáo phận Ahiara như thiếu vắng vị hôn phu và mất đi khả năng sản sinh hoa trái. Giáo phận không thể sinh hoa kết trái.

Những người phản đối việc nhậm chức của Đức giám mục Okpaleke muốn phá hủy Hội Thánh. Không được phép làm như thế. Có lẽ họ không nhận ra điều ấy nhưng Giáo hội đang đau khổ và Dân Chúa ở trong Giáo hội cũng phải đau khổ. Giáo hoàng không thể làm ngơ.

Tôi biết rất rõ những việc diễn ra ở giáo phận này trong nhiều năm qua, và tôi cảm ơn Đức cha Okpaleke về

thái độ hết sức kiên nhẫn của ngài, thậm chí có thể nói là sự kiên nhẫn thánh thiện mà ngài đã chứng tỏ. Tôi đã lắng nghe và suy nghĩ rất nhiều, kể cả ý tưởng về việc xoá tên giáo phận. Nhưng rồi tôi nghĩ lại rằng Hội Thánh là mẹ và Hội Thánh không thể bỏ rơi con cái mình là anh chị em. Tôi cảm thấy vô cùng đau xót cho những linh mục đang bị lợi dụng, có lẽ cũng từ nước ngoài và từ bên ngoài giáo phận.

Tôi nghĩ rằng đây không phải là vấn đề bộ tộc nhưng là vấn đề chiếm đoạt vườn nho của Chúa. Hội Thánh là mẹ và những ai xúc phạm đến mẹ thì phạm tội trọng. Đó là lý do tại sao tôi quyết định không xoá tên giáo phận. Nhưng tôi muốn đề ra một số hướng dẫn cho mọi người: trước hết phải nói rằng Giáo hoàng vô cùng đau buồn. Nên tôi yêu cầu tất cả các linh mục hay giáo sĩ thuộc giáo phận Ahiara, đang ở trong giáo phận hay làm việc ở nơi khác, kể cả ở nước ngoài, phải gửi thư cho tôi để xin tha thứ. Thư phải được tự tay viết ra và mang tính cá nhân. Tất cả chúng ta phải đau nỗi đau chung này.

Thư này:

1. Phải bày tỏ rõ ràng lòng vâng phục hoàn toàn Đức giáo hoàng, và
2. Người viết phải sẵn sàng chấp nhận vị giám mục mà Đức giáo hoàng sai đến và vị giám mục được bổ nhiệm.
3. Thư phải được gửi đi trong vòng 30 ngày kể từ hôm nay cho đến ngày 09 tháng Bảy tới. Những ai không thực hiện sẽ bị huyền chức *ipso facto* (tức khắc) và bị cấm thi hành tác vụ.

Điều này xem ra thật nghiêm khắc nhưng tại sao Giáo hoàng làm như thế? Bởi vì người ta đã làm gương mù cho Dân Chúa. Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta rằng những kẻ gây gương mù thì phải gánh chịu hậu quả. Có lẽ ai đó đã bị lợi dụng mà không nhận thức được đầy đủ về vết thương gây ra cho sự hiệp thông của Giáo hội.

Với anh chị em, tôi xin bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc của tôi về sự hiện diện của anh chị em ở đây, cũng như đối với Đức hồng y Onaieykan vì sự kiên nhẫn của ngài và với Đức cha Okpaleke, người mà tôi khâm phục không chỉ lòng kiên nhẫn của ngài mà cả sự khiêm tốn nữa. Xin cảm ơn mọi người”. ■

(Tổng hợp từ Fides Agenzia và nguồn khác)